

3094

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४३४ वि १३१ [३८५]

ग्रंथ नाम

ब्रह्मानंद पंचदशी.

विषय

म. वेदांत.

दक्र ५
१०

२५

२६८

वि-का-राजवाडे

शक १८२७ पौष

विद्यानंद-पंचदशी-मराठी भाषी

विश्वरूपाष्टक व आविनाश

चोपडे-दत्तमठ-अयाचित

खानदेश

२६८

(1)

॥ विद्यानंद ॥

(2)

योः १ य ३

नमः शिवाय गुरुवे नमः ॥ इदं निवृत्तवर्तिष्यमाणयोः ग्रंथस्य संबन्धमह ॥ आतो वृत्तह्यणि
 दिले बो लिले आहे ॥ वर्तिष्यमाणह्यणि जेवर्त्मानके लणे आहे ॥ ग्रंथयासि संबन्ध सांगो
 ॥ क ॥ योगेनात्मविवेके न द्वैतमिथ्यात्वचिंतया ॥ ब्रह्मानंदपश्यतो विद्यानंदो निरूप्यते ॥ १ ॥
 ॥ योगं करुन आत्मविवेके करुन द्वैतमिथ्यात्वचिंतने केलियां ब्रह्मानंद जाणि
 ॥ साक्षात्स्वरूप भूत होतो हे पुर्वि निरूपिले अथयानंतरं विद्यानंद निरूपि जातो ॥ १ ॥
 ॥ नंदो चैतन्यरूपसांगो ॥ श्लोक ॥ विषयानंदो विद्यानंदो धीवृत्तिरूपकः ॥ दुःखाभावो वि
 ॥ यो प्रोक्त एष चतुर्विधः ॥ २ ॥ टिका ॥ विषयानंदो चैतन्यपरिविद्यानंदो आहे बुद्धिवृत्तिरूपक आहे
 ॥ तिदुःखाभावो विषयानंदो चतुर्विध आहे हे बोलिले विद्यानंदो चैतन्य ॥ २ ॥ ते चि चतुर्विधदुः
 ॥ नावदाख ठं ॥ श्लोक ॥ दुःखाभावश्च कामासिः कृतकृत्यो ह मित्यसौ ॥ प्राप्य प्रोह मित्येवं चतुर्वि
 ॥ यो ही हेतं ॥ १ ॥ टिका ॥ दुःखाभावश्च कामासिः ॥ अहं कृतकृत्य ॥ प्राप्त होणें ते प्राप्त

सौर

(2A)

रूक्षकारणति हि शरिरासितादात्म्यत्रमजाला असतां मग्नोक्ता होतो तो जीवबो लि ज
६॥ आतां परमात्मस्वरूपसांगों ॥ श्लोक ॥ परमात्मा सच्चिदानंदस्तादात्म्यं नामरूपयोः ॥ गद्यो
ग्यत्वमापन्नस्त्वद्विवेके तु नो भयं ॥ ७॥ टिका ॥ परमात्मा सच्चिदानंदरूपहानामरूपासितादा
भवतो यासि नो ग्यरूपवप्राप्तिहोते तादात्म्यप्रकारसांगों ॥ तादात्म्यं नामेति ॥ नामरूपकल्प
यात्रे अधिष्ठानसच्चिदानंदस्वरूपयासि काल्पनिय नामरूपयासितादात्म्यप्राप्तजाले
वां नामरूपात्मक जीवात्रे नो ग्यबो लि जे वें ॥ नोक्ता नो ग्यतानपवेद्यै सियासि प्रकारभा
आहे ऐसी आशंकायासि उतर द्विवेक इति ॥ नोक्ता नो ग्य अविवेके करन जालें आहे या
विवेके ऐसा करवा किं शरिरत्रयं करन नोक्ता आणि जगसंबंधं करन नो ग्यता बो लि जे
तयासि नेद जाणावा किं शरिरत्रयमिथ्या आणि जगमिथ्या ऐसें कळेलियां वरि नोक्ता
हिं नो ग्यनाहिं ॥ ७॥ बोलिला अर्थ यात्र विवरण करूं ॥ श्लोक ॥ नो ग्यमिच्छि नो क्तुरर्थे

एसं चातुर्विधबोलिलेआहेति॥३॥ दुस्वजेनिवर्तनियस्यादुःखात्रेविनागदाखविजताति॥
 श्लोक॥ एहिकं चामुष्मिकं चैत्येवंदुःखं द्विधेरितं॥ निवृत्तिमैहिकस्याहबृहदारण्यकं वचः॥ ३॥
 टिका॥ येदुःखदुःखअहिकअमुष्मिक॥ ऐसिदुःखदोनिबोलिलिंआहेति॥ यासिअहिका
 निवृत्तिबृहदारण्यकवाक्येबोलिलिआहे॥ ३॥ निवृत्तिबोक्थेऽतित्रैसांगो॥ श्लोक॥ आत्म
 नंचैद्विजानीयोयमस्मीतिपुरुषः॥ किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत्॥ १॥ टिका
 परिआत्म्यासिबरेप्रकारंजाणतिलपुरुषकिंहाअपरोक्षआत्माआहेतरितेकायइ
 तिलकोणात्रियाकामाकारणंशरिरेअनुलक्षणंकांज्वरातेपावतिल॥ १॥ आत्म्यात्रैतांईशो
 संबंधदाखवावयाशौकांचैनेदसांगो॥ श्लोक॥ जीवात्मापरमात्मात्रेयात्माद्विविधैरितः॥ चि
 तादात्म्यात्रिभिर्इहैर्जीवःसन्नोच्यतेब्रजेत्॥ ६॥ टिका॥ जीवात्मापरमात्माऐसाद्विविधआ
 बोलिलेआहेआत्म्यासिजिवत्पावावयानिमिससांगो॥ चित्तादात्मेति॥ चैतन्यासिआणि

जिते ॥ अपश्यन्वास्तवं नोग्यं किं भासे छे परात्मवित् ॥ ५० ॥ टिका प्र अद्वैतानंद ही ब्रह्मानंद
 ते सरा आध्याय यथे बोलिले आहे किं माया आणि मायेचे कार्य नामरूप दोन्ही सच्चिदानं
 रमात्मा याहुन विवेचन करिता जेदेकरून जाणतां सर्वप्रपंच मिथ्या जाणितला असतां
 यथे स्तवयाच्चिद्रूपापर ॥ मात्मवित् ॥ शानिकाये करिल तो परमात्मस्वरूपचि आहे
 वेगळें जितुकें तितुकें तो आत्मा समात्र आहे ॥ आपण अद्वैतस्वरूप सिद्ध ॥ ५० ॥ श्लोक ॥
 आनंदोक्तरीत्यां स्मिन्जीवात्मन्यवधारिते ॥ नोक्तानैवास्ति कोप्यत्र शरीरानुज्वरः कुतः ॥
 हेका ॥ पुर्विद्वितीयाध्याय आत्मानंदयाचे ठाई ॥ जीवात्म्याचे अवधारण निश्चयिकर
 लें तें पों करून नोक्तायाचा अभाव नोक्ता अवास्तव जाला तेथें शरिरासि अनुलक्षु
 वर आहे तिते आत्म्यासि कोठुन असतिल ॥ ११ ॥ ऐसं एहि कुडुःखज्वररूपदाखविलें
 तो आमुष्मि क्वज्वरदोखउं ॥ श्लोक ॥ पुण्यपापद्वयेचिंता दुःखमा मुष्मि क्वं भवेत् ॥ प्रथ

(५)

पुनः संज्वरेत् ॥ ज्वरास्त्रिषु शरीरेषु स्थितान्वात्मनो ज्वराः ॥ ८ ॥ टिका ॥ मोक्षया कारणे
य मोक्षश्चिद्व्याशरिराच्चे अनुलक्ष्ये नोग्यता इच्छितो या कारणे शरिरा-चा ठां ई ज्वराते पा
ते ज्वरति हिं शरिरा-चा ठां इवर्तमान असताति परंतु आत्म्यासि ज्वरनाहित ॥ ८ ॥ कोण
शीकोण ज्वर ऐसि आशं कायासि उत्तर विं स्थूल देहा-चा ठां ई विद्यमान ज्वर आहेति
वउं ॥ श्लोक ॥ व्याधयो धातु वैषम्ये स्थूल देहे स्थिता ज्वराः ॥ काम क्रोधादयः सूक्ष्म
जंतु कारणे ॥ ९ ॥ टिका ॥ व्याधिरस्थूल देहिंते धातु वैषम्ये ज्वर असतो ॥ आतां लिग
जे ज्वर आहेति ते सांगो ॥ कामेति ॥ लिग देह सूक्ष्म शरिरया चे ठां ई काम क्रोधादि क
असताति ॥ आतां कारण देहा चे ठां ई स्थूल सूक्ष्म शरिराचे ज्वराचे बिज असते ते ज्वर ऐ
सुक्ष्म ले अज्ञान लक्षण कारण शरिरा चे ठां ई असते ॥ ९ ॥ आतां श्रुतितासर्थकथन पु
त्रो लिले आहेया चा चि अर्थ विशद करि जतो ॥ श्लोक ॥ अद्वैतानंद मार्गेण परमात्मनि

लयाकारणेयतद्विषयीकृत्वितां नाही ॥११॥ श्रुति आहे किं ॥ तथैयैषिका तूलमानौ प्रोतं दूतैयं
 स्य सर्वपाप्मानः प्रदूयंत इति श्रुत्य जिप्राये क्व च न संचित कर्म विषयिक हिं जिंता ज्ञानियां सि
 इते सां गो ॥ श्लोक ॥ इषीकात्तणत्तलस्य वह्निदाहः क्षणाद्यथा ॥ तथा संचित कर्मस्य दग्धं न
 वैदनात् ॥ ११ ॥ टिका ॥ तणविशेषकाडियासासिकृषिसंफुल्लौरियासारिस्विंयेताति सा च
 व अंशकेशरूपतो वह्निनेतात्काल दग्ध होतो ते सा ज्ञानियां चि संचित कर्म ज्ञान होतां चि ताका
 होताति ॥ ११ ॥ हा जो बोलिला अर्थ तें संचि न व द्वा क्य हि प्रमाण आहे तें सां गो ॥ श्लोक ॥
 नैसमिद्धो ग्निर्नस्म सा कुरुते ज्जन ॥ शानाग्निः सर्व कर्माणि न स्म सा कुरुते तथा ॥ १२ ॥ टिका
 ग्नि मध्ये यथां सित्तण जे का व्हे न स्म होताति तें संज्ञानाग्नि मध्ये सर्व कर्म न स्म होताति
 स अहं कौ कृति ना वा चा अना वज्ञाने करु न जाला तो बुद्धि सिले पा तें पा वत नां हि यदर्थि न
 तो क्य प्रमाण आहे तें सां गो ॥ श्लोक ॥ यस्य नां हं कृतो ना वो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ ह्यपि स इ

गय एवोक्तश्चिंतानै नंतपेदिति ॥१२॥ (टिका) ॥ आमुष्मिक ज्वरा चाहिंसाया चैतान् अत्र
 विप्रथमाध्यायिनिरूपितलिआहे ॥ प्रथमेति ॥ पुण्यपापाविचिंताते आमुष्मीक दुःख
 ततेपुण्यम्याकेले नाहिं पापम्यां केले आहे पुढ मजकै संहोई लयेतद्विचिंता दुःख
 ष्मिकहे चिंतां आत्मविदासिसंता पाते पावेवित वां हिया चाभाव किं उपजत नाहिं ॥
 ज्ञानिजो तो प्रारब्धकर्म विषयिचिंता न करूं म्हणा परंतु आगामिकर्म विषयिके
 तिवं करिल वकी ए सि आशंका यासि उतर ॥ श्लोक ॥ यथापुष्करपर्णे स्मिन्नपापं श्ले
 तथा ॥ वेदना दूर्ध्वमागामिकर्मणो श्लेषणं बुधे ॥१३॥ जौ आत्मविदतो जैसा कर्मणि पि
 वरि उदक संश्लेष पावत नां हि तै सा आत्मविदासि आगामिकर्म विषयिक चिंते सिबंधा
 पावत नां हि ॥ श्रुति हि आहे ॥ तद्यथापुष्करपलाश आपो न श्लिष्यंत एवेमेवा विदिपापं कं
 श्लिष्य ईति ॥ इत्यादि श्रुति आहे तियेणे करून ज्ञानियांसि आगामिकर्म संबंध निराकार

(5A)

त्या

देवास्य सर्वकामाप्तिरीरिता ॥ सर्वान्कामान्सावाक्यं ह्यमृतो भवतीत्यतः ॥ १८ ॥ टिका ॥ दुःखाच्चा अम
जैसा श्रुतिपुर्वकबोलिलो ऐसि श्रुति सर्वकामाप्तिप्राप्ति ऐसि आहे ते सांगो श्रुति ॥ सर्वान्काम
रअवाप्नोति ह्यत्र ब्रह्मसमश्रुत इति ॥ ज्यासि ब्रह्मप्राप्ति जालितो सर्वाहिकामाते पावला अमृत
पे मोक्षस्वरूपचि जाला ॥ १८ ॥ ऐसा जो जाला साचि वर्तणु केश्रुति वचन आहे ॥ यक्षत्र क्रि
तूरसमाणः स्त्रीनिर्यानेर्वा ज्ञातिनिर्वा वस्यैर्वा नो पजनं स्मरन्निदं शरिरमिति ॥ हे श्रुति खंडे
प्रापनिषत् याचा अर्थ ॥ श्लोक ॥ जक्षकी उदरति प्रासः स्त्रीभिर्यानेस्तथैतरेः ॥ शरीरं न स्मरे
माणः कर्मणा जीवयेदमुं ॥ १९ ॥ टिका ॥ बद्धनादि रं द्विये करन पदार्थ ज्ञान करितो क्रियाविना
हू करितो स्त्रिये सिरसमाण हि होतो ऐसे हि जाणतो अथवा वयं अवस्था हि जाणतो अथवा अ
त्र हि प्राणधर्म कर्म हि करन जीवन करितो परंतु हे शरीर आपले ऐसे स्मरते नां हि ॥ १९ ॥ ऐसे
ते तदिश्रुति वाक्य आहे ॥ सर्वान्कामान् सहाप्नोति याचा अर्थ सांगो ॥ श्लोक ॥ सर्वान्कामान् स

(6)

मातृका नानाहंति न निबध्यते ॥१६॥ टिका ॥ जो साक्षि स्वरूप परिज्ञाने करुन आत्मवैवर्तन असते
अहं कृति सितादास्य पावतनां हिं आणिया वेधर्मासि लिंपितनां हितेणें पुरषें यो लोका वेहन न वे
कंत हितेणे तेहन न क्लेना हि हं स्तस्यर्थं ज्ञानमहिमे कारणं न गेवं ते बोलिलें आत्मा बंधाते प
तना हि हे सें बोलिलें ॥१६॥ ऐसाचि अर्थ खादो ग्यष्टति चाठार्इ आहे ॥ श्रुति ॥ नामा त्वबंधे न
स्तेय न न कृणहस्यानास्य पापं च न च कृषो मुखान्त्रिलं वेतिति ॥ याचा अर्थ ॥ श्लोक ॥ माता
पित्रोर्वधूस्तेयं शृणहस्यान्यदिदृशं ॥ न मुक्तिनाशाय सापं मुखकांतिर्न नश्यति ॥१७॥ टिका ॥
तापिताया चावध अथवा भ्रंत्यहं अथाव आणिक हि पापघ डलेत हिया पापासि बंधाते न प
रेना मुक्तिनाशाते न पवे ॥ याचेचि न्ह कास्यावरुन जाणोवं ॥ ज्ञानि आत्मवैचि निरंतर असता
जाचि मुखकांति म्लान्य होत नां हि ॥१७॥ जे बोलिलें चातुर्विध्य प्रकार सोमध्ये प्रथम दुःखाचा
प्रभाव सांगितला आता दुसरा प्रकार सर्व कामाचि प्राप्ति प्रकार सांगो ॥ श्लोक ॥ दुःखाचा वव

मश्रुते ॥ २७ ॥ टिका ॥ सर्वा हि मानुषैक भोग संपन्न ये सासंत्परा जाहामनुष्या नंदसर्व भौमरा
 यासि आहे हे आनंद ज्ञानियांसि अवगत आहे ना हो सर्वा भौमरा जा आदि कर न हिरण्यग
 र्यंत जीवनिष्ठ आनंद आहे ति हे कै से आनंद ज्ञानियांसि संभवतिल ए सि आशंका यासि उ
 र किं सर्वा आनंद ज्ञानियांसि अवगत आहे ति किं ते ब्रह्मानंदं श आहे ति ए संको ल तो ॥ यम
 नंदमिति ॥ हे जे ब्रह्मांश आनंद ते ब्रह्मा वित् ब्रह्मानंदं रूपता पावला यासि हे प्राप्त चि आहे
 २७ ॥ ना हो सर्वा भौमरा जा आणि श्रोत्रि ब्रह्मनिष्ठयां चि विषय प्राप्ति का हि समान ना हि ॥ अ
 णि आनंद प्राप्ति के साम्य कै सि घडो पाहत ए सि आशंका यासि उत्तर किं निरपेक्षा साम्य
 हिया कारणे आनंद प्राप्ति हि साम्य आहे ते सांगो ॥ श्लोक ॥ मर्त्य भोगे द्वयोर्नास्तिका मस्त
 रतः समा ॥ भोगान्निष्काम तैकस्य परस्यापि विवेकतः ॥ २७ ॥ टिका ॥ मर्त्य भोग सर्वा भौमासि
 णि श्रोत्रियांसि दोषासि हि नां हित काम च्छि दोषांसि समान ॥ दोषांसि तसि समान ते का

(७)

६

ज्ञोतिना न्यवज्जन्म कर्मभिः वर्तते श्रोत्रिये नो गायुगपक्रमवर्जिताः ॥२०॥ टिका ॥ ज्ञाने सर्वे
कामपावलाञ्छि आहे ॥ नाहो कर्मफल नो ग-वा अंगिकार केला जरित रिजन्म हिसा सि होई ल वि
ए सि आशं का या सि उत्तर नान्य वदति ॥ ज्ञानियां सि संचित कर्म दग्ध होता ति अन्यत्र
वरि वै सतो क्रिया विना द करितो अथ वा ज्ञाति पली या चे सा
रिखि जन्म कर्म नां हित ॥ श्रोत्रि ब्रह्म निष्ठा वेडा इं नो गहि ये वे चिकाले ये क समये चि सर्वे
वर्तता ति परंतु नो ग सि अनुक्रम कां हि ना हि ॥२०॥ आतां नो ग-वा अनुक्रम स विस्तर ते ता
क आणि बृहदारण्यक वाक्ये सां-वा संक्षेपार्थ सांगो ॥ श्लोक ॥ युवा ऋषी-त्र विद्या वा निरोगो दृढ
तवान् ॥ सैन्योपेतः सर्वपृथ्वी वित्तपूर्ण प्रपालयन् ॥ २१ ॥ टिका ॥ तरुण हो सा ता रू षी रू प आ ति
विद्यावंत आणि निरोगि दृढ श्रित श्रैर्यवंत सैन्य सामग्रिक क्त सर्व हि पृथ्वी त पुर्ण या-त्रा पा ल
ण कर्ता ॥२१॥ श्लोक ॥ सर्वैर्मानुष्यकैर्नो गैः संपन्न स्पृष्टुमिषः ॥ यमानंदमेवा ज्ञोति ब्रह्म वि-
श्व

(9A)

हेटकांतेकरनसांगो ॥ २५ ॥ नेति ॥ जैसेस्वानक्षिरवांसन्नचिन्नक्षिते तैसाचिविवेकिहिकामासिप्र
लतरितोविवेकियासियाचियाकारणे कामगोमाचिईछानांहि ॥ २५ ॥ सार्वभोमाहुनिश्रोत्रियासिउ
क्यआहेतेसांगो ॥ श्लोक ॥ निष्कामत्वे ममेव च राजैः क्षः साधनसंचये ॥ दुःखमासीद्भावित
दित्तिभीरेवुवर्तते ॥ २६ ॥ नो नयं श्रोत्रिय स्यात्तस्तदानंदो धिको न्यतः ॥ २७ ॥ टिका ॥ सार्वभो मत्वन
राधनि करनसाध्यहोतेयाउपरियात्रानाशहोयिलक्षणेनित्तअसतो ऐसें दोनिदोषसा
मराज्यासियकसाधनकेशदुसरे साध्यासिनानदोवाहे नयदुःखहेदोही श्रोत्रियासि
हितआनंदाचे अधिक्य आहे ॥ २६ ॥ आणि श्रोत्रियासि अधिक्यतर आहेतेसांगो ॥ श्लोक
गंधर्वा नंद आशास्तिराज्ञो नास्ति विवेकिनः ॥ २७ ॥ टिका ॥ राज्यासिगंधर्वा नंदो चिप्रासि
नतेथिलआनंदहोवां ऐसिअसतेतें विवेकियासिअ क्षयिष्णत्तणौन ॥ २७ ॥ गंधर्वा नंद
आहेतितेदारववावयाश्लोकद्वयेदारव ॥ २८ ॥ श्लोक ॥ अस्मिन्कल्पे मनुष्यः सन्पुण्यपापविशेषत

(8)

(9)

पासांगो ॥ भोगादिति ॥ सार्वभौमराजासि सर्वभोगासि वृक्षानिष्कामनृषिने असतो ॥ ७ ॥
ज्ञानिविवेकेकरुन निष्काम असतां नृषि असते ॥ ८ ॥ विवेकेकरुन नृस एसे जे बोलिले या वा अ
विवरण करुन सांगो ॥ श्लोक ॥ श्रोत्रियब्रह्म वेदशास्त्री भोगदोषानवेक्षते ॥ राजा बृहद्रथो दोषां
नृगाथा जिनदाहरन ॥ २४ ॥ श्रोत्रियब्रह्म निवृत्त्ये वेदशास्त्रं करुन विषयभोगासि दोषदर्शनदे
न विषयसाग करिताति ॥ वेदशास्त्री विषयदोषकाण शो वि सि निरूपिला आहे ए सि आशंका अ
यासि उत्तरे ॥ राजा बृहद्रथेति ॥ बृहद्रथराजाते जे मैत्राणिय नाम शास्त्राने ये दोषदर्शन कथ
लिलि आहे ॥ २४ ॥ ते कैसे परिचे दोष बोलिले सांगो ॥ श्लोक ॥ देहदोषश्चि तदोषा भोग्यदोषा
ने कशः ॥ श्रुनावांते पायसे नो कामस्तद्वद्विवेकिनः ॥ २५ ॥ टिका ॥ राजा बृहद्रथराजेने ए सि कथ
लिलि किं देहाचे ठांड दोष आहे ति चि ताचे ठांड दोष आहे भोग्यविषयाचे ठांड दोष आहे ति ए से
नारे बोलिले आहे आणि कहि अनेक प्रकारे बोलिले आहे ॥ विवेकियासि कामा वा उदय होत नाहि

अथ

त्रि६

दूषोक्तो ब्रह्मासूत्रात्मनात्मकः ॥ अथ टिका ॥ येन अग्नि इन्द्रश्च बृहस्पति प्रजापति विराट् ब्रह्मासूत्र
 मुख्य आदिकरुन देव आहंति एसें त्रिविध प्रकारं देवकोलिलं ॥ ३॥ सार्वभौमादि आनंदसुखात्म
 तलीतुके आनंदतिलुके श्रोत्रियाचे आनंदपरिसन्यूनते सांगो ॥ श्लोक ॥ सार्वभौमादि सूत्रांता उक्त
 र कामिनः ॥ अवाग्मनसगम्यो ययमात्मानंदस्ततः पर ॥ ३ ॥ टिका ॥ सार्वभौमादि सूत्रात्मापर्यं
 नंदश्रोत्रियाचे आनंद आहंति न्यून आहंति कैसे न्यूनते सांगो ॥ अवाग्मनसेति ॥ सार्वभौमादि
 त्मापर्यंत आनंदगोचरते क्षयीक्यु आशि श्रोत्रियाचे ठांडं जो ब्रह्मानंदतो वाचामनासिगोचरते स
 परिस अधिक आहे ॥ ३ ॥ आतां हे सर्व हि आनंदश्रोत्रियाचे ठांडं निस्पृहत्वं देखि जताति ॥ ते
 गो ॥ श्लोक ॥ तैस्तैः काम्येषु सर्वेषु सुखेषु श्रोत्रियो यतः ॥ निस्पृहस्तेन सर्वेषां नंदाः संतितस्य
 ३ ॥ टिका ॥ ते ते कामकामुन सर्व आनंदसुखयोगावैते सुखश्रोत्रियोसि निस्पृहतेन सर्वो हि
 चि प्राप्ति आहे ॥ ३ ॥ उपपादिला जो अर्थ याचा उसंहार करुन सांगो ॥ श्लोक ॥ सर्वकामासिरेषोक्त

गंधर्वहंसमापन्नो मरुतगंधर्व उच्यते ॥ २४ ॥ पुर्विलेखिकलिं पुष्पतिशये कल्पावे आदिसिहो
 तेसांगो ॥ श्लोक ॥ पुर्वकल्मे कृतासुष्पा कल्पादावेव च नवेत् ॥ गंधर्वहंता दशोत्रदेवगंधर्व उच्यते
 २५ ॥ टिका ॥ पुर्विलेखिकलिं पुष्पतिशये कलिं पुर्विलेखिकलिं गंधर्वहंता प्रपावले होते तेवर्तम
 कलिं गंधर्वावे गंधर्वचिहोतातिने देवगंधर्व एसेयासिबो लिजते ॥ २५ ॥ चिरलोके पितृ लोके
 वेठां इंद्रानंददाखवावया चिरलोके पितृव्यसांगो ॥ श्लोक ॥ अग्निष्वात्ता द्यौ लोके पितरश्चि
 स्मिनः ॥ कल्पादावेव देवहंगता आत्मानदेवताः ॥ २६ ॥ टिका ॥ अग्निष्वात्ता द्यौ लोके पितरश्चि
 रवास्मि आनंदकरुन असताति ॥ आतां देवानंददाखवावयात्रै विध्य देवाचे नैदकलावयासांगो
 श्लोक ॥ अस्मिन्कल्पे श्वमेधादिकर्म कृत्वा महसदं ॥ अवाप्या जानदेवौर्याः पूज्यास्ता कर्मदेवताः ॥ २७
 टिका ॥ या कल्पावेठां इंद्राश्च मेधादिकर्म करुन महसदपावलेते कर्म देवयांसि पुज्या आ जानदेव
 हिति ॥ २७ ॥ स्वानाविक्रदेवसांगो ॥ श्लोक ॥ यमाग्निमुख्यदेवाः स्युर्जाता विंद्रकृहस्पती ॥ प्रजापतिरि

ते ॥ ३६ ॥ दुःखाचा अभाव पूर्वसंगितला या ठपरि सर्वकामाचि प्राप्ति हे शरविलि ऐसि दो निप्रका
रं सांगितलें आतां तृतीय प्रकार अहं हस्त एरूपसां श्लोक ॥ यदा सर्वमितां स्वस्य साम्ना गायति स
र्वदा ॥ अहमन्नं तथा न्नादश्चेति सामं च धीयते ॥ ३७ ॥ टिका ॥ अथवा जौमि सर्वासा सर्वांचा आत्मा
स्वयं आहे ऐसें साम गाये नि निरंतर गायिजे ते ॥ श्रुतिः ॥ अहमन्नं अहं न्नादो अहमन्नादो इति ॥
मिचि अन्नमिचि प्राण आहे सर्वांचा ऐसें सर्वात्मवें शरविलें आहे आणि कृद्दिं श्रुति आहे
लोकान् कामान्नी कामान्प्यनुसंचन्त्यादि ॥ हे जे लोक जीतुके आहेतियासि काम आहेति मि
म सर्वत्र अनुसर लो ऐसे बोलिले आहे या कारणे ॥ ३७ ॥ पूर्वसंगि बोलिले आ
अर्थ तो संक्षेपे सांगो ॥ श्लोक ॥ दुःखाचा अभाव कामाचि न नैत्येवं निरूपिते ॥ कृतकृत्यत्वं मन्य
सुप्राप्य स्वमीक्ष्यतां ॥ ३८ ॥ टिका ॥ दुःखाचा अभाव कामाचि प्राप्ति उच्यता पूर्वनिरूपिते ॥ आ
ते कृत्यत्वं आणि प्राप्ति सुप्राप्य बोलणें आहे ॥ ३८ ॥ श्लोक ॥ उच्यंत सि दीपे हि सम्यगसंनिरीरितं

(१०)

६०

साक्षिचिदात्मना ॥ स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपि भोगनवेक्षते ॥ १५ ॥ टिका ॥ सर्वहिकामाचिये प्राप्तिरे सि
लिलि श्रोत्रियासि ॥ आतां आणि के पक्षांतरे हि सांगो ॥ ये द्वेति ॥ अथ वा जैसा स्वदेहाचा ठांडां
पर बुद्धि साक्षिलें करून आनंदाते पावते ते साक्षि सर्वदेहाचे ठांडां चिदात्मा साक्षिलें कर
दाते जाणोन भोगाचि अपेक्षा करित नां हि ॥ १५ ॥ नाही एसे बोलिले प्रकारे अज्ञानियां
सर्व आनंदा प्राप्ति आहे किं यासि उत्तर ॥ श्लोक ॥ अज्ञान्याप्येतदस्येव न तु तस्मिन् बोधतः ॥
वेदसोऽश्रुते सर्वान्कामानिय बुवीश्रुतिः ॥ १६ ॥ टिका ॥ अज्ञानियांसि हि सर्व आनंदाचि प्राप्ति
हि चि सर्वाचे बुद्धि साक्षिले मी आहे एसा ज्ञानाचा अभाव आहे ज्ञान नां हि जणो नित्तरि नां हि यद
र्थि श्रुति तैतिरिय कवाक्य प्रमाण आहे ॥ यो वेदेति ॥ पंचकोशलक्षणगुहायाचे अंतरि ब्रह्म आहे
ते जो जणो लयासि सर्वा हिकामाचि प्राप्ति जालि एसे जाणवे ॥ श्रुतियो वेदसोऽश्रुते सर्वान्कामान् ॥ १६ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com